

TRÀNG CHUỖI MÂN CÔI CỦA THIẾU NHI CÔNG GIÁO ARMENI

Mùa thu năm 1620, Giáo Hội Công Giáo Armeni trải qua thời kỳ bị bách hại thật thảm khốc. Đó là lúc quân hồi giáo Thổ-nhĩ-kỳ tác oai tác quái. Họ bắt buộc tín hữu Công Giáo công khai chối bỏ Đức Tin chân thật vào Đức Chúa GIÊSU KITÔ - Đấng Cứu Độ duy nhất của nhân loại và toàn thế giới.

Đây cũng là dịp để tín hữu Công Giáo Armeni biểu lộ và anh dũng làm chứng cho Đức Tin. Điều đáng nói không phải chỉ có người lớn, người trưởng thành mới can đảm chịu bắt bớ vì Đạo Công Giáo, mà cả các trẻ em ngây thơ vô tội nữa. Đúng như lời Đức Chúa GIÊSU KITÔ phán trong Phúc Âm theo thánh Mát-thêu: "Nếu anh em không trở nên giống như trẻ thơ thì sẽ chẳng được vào Nước Trời" (18,3).

Vâng đúng thế! Trẻ thơ đã là một phúc lành. Trường hợp trẻ thơ tử đạo quả thật cao cả và lớn lao biết bao! Đó là trường

hợp trẻ em Công Giáo Armeni vào năm 1620. Bởi vì, trong mỗi hận thù vô căn cứ chững lại các tín hữu Công Giáo Armeni, quân hồi giáo Thổ-nhĩ-kỳ cũng không dung tha trẻ nhỏ và thiếu niên. Họ có lối hành hạ và trừng phạt đặc biệt dã man. Trước tiên họ đe dọa bằng lời nói. Họ sẽ xẻo tai cắt mũi chặt tay trẻ em nào cương quyết không chối bỏ danh thánh Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Vua loài người!

Lạ lùng thay, trẻ em Công Giáo Armeni không chút sợ hãi. Có đến hàng trăm em bằng lòng chịu cắt xẻo một phần thân thể hơn là chối bỏ THIÊN CHÚA các em tôn thờ và yêu mến. Người ta có thể trông thấy trẻ em Công Giáo bị tàn phế đi nhan nhản ngoài đường. Thật là cảnh tượng gây xúc động mạnh và cùng lúc kích thích lòng ngưỡng mộ sâu xa.

Đức Cha Pietro Kounian lúc bấy giờ là Tổng Giám Mục Calcedonia và Cha Béré, Bề Trên cứ điểm truyền giáo Đa-minh ở Mossul, cùng làm chứng về các anh hùng tí hon này. Cả hai vị đều chứng kiến tận mắt cảnh các em bị tàn phế vì Đức Tin. Chính hai vị ghi lại sự kiện trong Cuốn Niên Giám 1620 của Giáo Hội Công Giáo Arménie. Hai vị kể lại: chính các em đơn sơ đến khoe mình đã bị cụt tay, xẻo tai, cắt mũi vì không chối bỏ Đức Chúa GIÊSU KITÔ và Đức Nữ Trinh Rất Thánh MARIA..

Một thiếu nữ 12 tuổi bằng lòng để cho quân hồi Thổ-nhĩ-kỳ dượt bút các móng tay móng chân thay vì chấp nhận làm tín đồ hồi giáo. Một thiếu nữ khác 13 tuổi bị ném từ sân thượng nhà bên cạnh sang sân trong của tòa giám mục Công Giáo nghi lễ Siri. Em bị hành hung vì cương quyết không nói lời phạm thượng đến Đức Chúa GIÊSU KITÔ và Hiền Mẫu Chí Thánh của Ngài là Đức Nữ Trinh Rất Thánh MARIA. Sau khi hồi tỉnh em ngây thơ kể lại với Cha Béré:

- Quân hồi hồi muốn con lập lại lời họ nói phạm đến Đức Mẹ MARIA. Con hiểu ngay họ xấu có dụng ý xấu nên con nhất định không lập lại lời xấu xa, xúc phạm đến Đấng Cứu Thế và đến Đức Mẹ THIÊN CHÚA. Thấy con cương quyết lặng thinh, họ nổi giận và ném con xuống đất. Nhưng có Thánh Thiên Thần Bản Mệnh hộ đỡ con thoát chết!

Người ta tự hỏi sức mạnh nhiệm mầu nào giúp các em có thể đứng vững trước các bách hại tàn khốc của quân hồi Thổ-nhĩ-kỳ như thế???

Câu trả lời nằm trong bí mật của tràng chuỗi Mân Côi. Một ngày, các tu sĩ Đa-minh thuộc cử điểm truyền giáo của Cha Béré đến thăm một gia đình Công Giáo. Các vị gõ cửa thật lâu nhưng vẫn không nghe tiếng ai trả lời. Vì cánh cửa chính chỉ khép hờ, nên các vị mạnh dạn bước vào. Và các tu sĩ Đa-minh bất ngờ chứng kiến cảnh tượng vô cùng cảm động. Mấy em bé ngồi thành vòng tròn và đang sốt sáng lần hạt Mân Côi. Mọi người đọc kinh sốt sáng đến độ không hay biết những gì xảy ra chung quanh. Đây là các em bé Công Giáo bị quân hồi chặt đứt cánh tay phải. Trên đầu cánh tay phải này, các em đeo lủng lẳng tràng chuỗi Mân Côi. Khi buổi lần hạt Mân Côi chấm dứt, các tu sĩ hỏi cho biết lý do thì các em đồng thanh trả lời:

- Chúng con mang tràng chuỗi Mân Côi nơi cánh tay phải. Bởi vì, thay vào cánh tay bị chặt đứt, chúng con có cánh tay của Đức Mẹ MARIA!

Thật cảm động! Quả đây là các vị anh hùng tí hon của Đức Nữ Trinh Rất Thánh MARIA. Giáo Hội Công Giáo muôn đời ghi nhớ tấm gương dũng cảm của các thiếu niên Công Giáo Arméni.

... "Anh em đừng xao xuyến! Hãy tin vào THIÊN CHÚA và tin vào Thầy .. Thầy để lại bình an cho anh em. Thầy ban cho anh em bình an của Thầy. Thầy ban cho anh em không theo kiểu thế gian. Anh em đừng xao xuyến cũng đừng sợ hãi. Anh em đã nghe Thầy bảo: Thầy ra đi và đến cùng anh em. Nếu anh em yêu mến Thầy, thì hẳn anh em đã vui mừng vì Thầy đi về cùng Chúa Cha, bởi vì Chúa Cha cao trọng hơn Thầy" (Gioan 14,1+27-28).

("Il Settimanale di Padre Pio", 31 Ottobre 2004, n.43, trang 17)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt